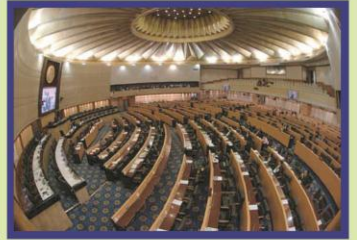

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๓๙/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เหตุผล

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับ ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อย ของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษา ความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐาน ธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็น ประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๗๔ มาตรา และอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัย โดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

“บริษัทรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๒.๑.๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย

(๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการ สำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน ๖ คน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและ เลขาธิการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปในกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

(ร่างมาตรา ๖)

๒.๑.๒ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย มีอำนาจหน้าที่

ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริม และกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้ นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียม การฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาต

(๗) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

(ร่างมาตรา ๑๐)

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๑.๓ กำหนดการประชุมคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยพิจารณา แจ้งให้ที่ประชุมทราบและพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๒ หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๒.๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน และกำหนดให้การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๒.๒ บริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้อง

(๑) มีจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัดหรือหุ้นชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี

(๒) มีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ กรรมการทั้งหมดของบริษัทต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๒.๓ กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย มีอายุ ๔ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๒.๔ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๒.๕ กำหนดการให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่กำหนด มิฉะนั้นสัญญาเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๒.๖ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๒.๗ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๒.๘ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๒๘)

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๒.๙ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูล อาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๒.๑๐ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ยื่นต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๒.๑๑ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๒.๑๒ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบ ธุรกิจในระหว่างอายุใบอนุญาต มีหน้าที่ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๓ หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

๒.๓.๑ กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อนายทะเบียน และกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๓.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๓.๓ กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มีอายุ ๓ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๓.๔ กำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตให้พนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาต ยื่นคำขอพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพ ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษา ความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง ทั้งนี้ ต้องยื่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๓.๕ กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวมเครื่องแบบ ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษา ความปลอดภัยที่ตนสังกัดเพื่อแสดงเมื่อได้รับการร้องขอ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๓.๖ กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ต้อง รักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๑)

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๔ หมวด ๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

๒.๔.๑ กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๖ หรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๓๐ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๔.๒ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อไป แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๔.๓ กำหนดให้ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๔)

๒.๔.๔ กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง หรือในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไขสัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการ ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๔.๕ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๗)

๒.๔.๖ กำหนดให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ (ร่างมาตรา ๔๘)

๒.๕ หมวด ๕ การอุทธรณ์

กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๖ หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

๒.๖.๑ กำหนดอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๖.๒ กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๔)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

๒.๗.๑ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๗.๒ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือปรับอีกไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่ สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนใช้ชื่อและคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน โดยมีได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย ตามมาตรา ๒๑ (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๗.๓ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๗.๔ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ (ร่างมาตรา ๕๘)

๒.๗.๕ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ (ร่างมาตรา ๕๙)

๒.๗.๖ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๒)

๒.๗.๗ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๖๓)

๒.๗.๘ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท สำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๖๔)

๒.๘ บทเฉพาะกาล

๒.๘.๑ กำหนดบทบัญญัติรองรับในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗๐)

๒.๘.๒ กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะ ได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๗๑)

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๘.๓ กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ผู้ที่ เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มีให้นำมาตรา ๓๔ ก. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๒)

๒.๘.๔ กำหนดบทบัญญัติรองรับในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรม หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการ จัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) (ร่างมาตรา ๗๓)

๒.๘.๕ กำหนดบทบัญญัติรองรับให้บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับให้บุคคลนั้นเลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๙ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ		

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจจะกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยของสถานประกอบการก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. มีดังนี้

๑. ทำให้การดำเนินธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีการดำเนินกิจการภายใต้กฎหมายให้เป็นไปอย่างมีระบบ ระเบียบ เพื่อรองรับธุรกิจให้มีความชัดเจน มีการดำเนินงานไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกจ้าง ตลอดจนประชาชน ทั้งที่เป็นผู้บริโภคและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับความสงบสุขของสังคม รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ทำให้สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญาจ้าง ปัญหาการจ้างคนที่ไม่เหมาะสมหรือมีบุคลิกลักษณะไม่เหมาะสมกับหน้าที่ และปัญหาการไม่จัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่

๓. ทำให้ไม่เกิดปัญหาการจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย เพราะเห็นว่าการจ้างแรงงานคนต่างด้าวเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมีค่าจ้างแรงงานที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานคนไทย โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม

๔. ช่วยให้ธุรกิจรักษาความปลอดภัยดำเนินการไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เป็นแบบแผนเดียวกันคือ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและภาคเอกชนได้

๕. ทำให้เกิดมาตรฐานและมีการควบคุมธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการรักษาความปลอดภัยที่ถูกต้อง มีความเหมาะสม มีการทำงานภายใต้จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานและบริษัทที่รับจ้าง

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

- นอกจากบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อให้มาตรฐานในกระบวนการสรรหาและคัดเลือกพนักงานรักษาความปลอดภัยที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานเดียวกัน อีกทั้งควรมีมาตรการในการช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย ตลอดจนมีสวัสดิการกรณีที่มีเหตุจากความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อลดปัญหาอุปสรรคต่อการสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพและลดการขาดแคลนบุคลากรได้อีกด้วย ทั้งนี้ ควรเป็นเรื่องที่ภาครัฐและภาคเอกชนต้องร่วมกันดำเนินการต่อไป เพื่อที่จะได้มีบุคลากรที่ดีมีคุณภาพเข้าสู่อาชีพการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้น

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เมษายน ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเพทพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรพรรณ พวงพันธ์	นิติกรชำนาญการ
นายทศวิณห์ เกียรติทัตต์	วิทยาการชำนาญการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวศิริพร แซ่ลี	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย - ๑ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๐/๒๕๕๖) - ๕ -
- กฎหมาย รปภ. กับความอยู่รอดของสังคมไทย - ๒๔ -
- มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพรักษาความปลอดภัย
Legal Measures For Regulating Security Personnel Career - ๒๖ -
- ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. - ๓๑ -

ภาคผนวก

- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๒๘๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)..... (๑๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ และมาตรา ๗๐ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

“บริษัทรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัดแล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ กำหนดให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตกรุงเทพมหานคร และกำหนดให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดของตน (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตกรุงเทพมหานคร และรับผิดชอบการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่วราฯอาณาจักร

ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดของตน และรับผิดชอบการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในเขตจังหวัดของตน

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๗.๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยและกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย” ประกอบด้วย

- (๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 - (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปในกองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๗.๒.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๒.๓ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี
 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการ
 ผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน
 และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ
 ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ
 ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง
 เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
 แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

๗.๒.๔ กำหนดเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
 ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
 หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

๗.๒.๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแล
 ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษา
 ความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียม
 การฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัย
 รับอนุญาต

(๗) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบและประกาศตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
 ให้ใช้บังคับได้

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๒.๖ กำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม
ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

๗.๒.๗ กำหนดการประชุมคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ให้ประธาน
กรรมการหรือกรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจ
รักษาความปลอดภัยพิจารณา แจ้งให้ที่ประชุมทราบและพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือ
กรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ
ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา แจ้งให้ที่ประชุมทราบ
และพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุม
เรื่องนั้นหรือไม่

๗.๒.๘ กำหนดให้คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีอำนาจแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
มอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

๗.๒.๙ กำหนดให้คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยและคณะอนุกรรมการ
อาจเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบ
การพิจารณาได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ
และคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐาน
ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

๗.๒.๑๐ กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบ งานธุรการ งานวิชาการ และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการ

๗.๓ หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๗.๓.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน และกำหนดให้การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการออกใบอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจไว้ด้วยก็ได้

๗.๓.๒ ข้อกำหนดเกี่ยวกับบริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้อง

(๑) มีจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัดหรือหุ้นชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี

(๒) มีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ กรรมการทั้งหมดของบริษัทต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๗.๓.๓ กำหนดให้เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๓.๔ กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย มีอายุ ๔ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

๗.๓.๕ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี

๗.๓.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทรักษาความปลอดภัยใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทรักษาความปลอดภัยใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

๗.๓.๗ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบธุรกิจต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบธุรกิจต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๓.๘ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

๗.๓.๙ กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว รวมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอและการออกใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๓.๑๐ กำหนดการให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่กำหนด มิฉะนั้น สัญญาเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ การให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (๒) วันที่ทำสัญญา
- (๓) ขอบเขตของงานและระยะเวลาให้บริการรักษาความปลอดภัย
- (๔) ค่าจ้างและการจ่ายเงินค่าจ้าง
- (๕) หน้าที่และความรับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (๖) ค่าปรับ
- (๗) การกำหนดค่าเสียหาย
- (๘) การเลิกสัญญา

ให้การให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ทำสัญญาเป็นหนังสือหรือมีรายการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง เป็นโมฆะ

๗.๓.๑๑ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) การกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
- (๒) ระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย
- (๓) ศูนย์ประสานงานที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดให้มีขึ้นเพื่อให้คำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) อุปกรณ์การสื่อสารที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดให้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่
- (๕) ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและการฝึกทบทวนให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตซึ่งบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องจัดให้มีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

๗.๓.๑๒ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง

๗.๓.๑๓ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

๗.๓.๑๔ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ เมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในท้องที่ที่สถานที่รักษาความปลอดภัยนั้นตั้งอยู่ในทันที

๗.๓.๑๕ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ยื่นต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่เป็นปัจจุบัน ยื่นต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

บัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องมีรายการเกี่ยวกับประวัติของพนักงานดังกล่าว ทั้งนี้ แบบบัญชีรายชื่อและวิธีการยื่นบัญชี ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

๗.๓.๑๖ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

๗.๓.๑๗ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจ ในระหว่างอายุใบอนุญาต มีหน้าที่ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจในระหว่างอายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน ในการอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำขอปฏิบัติด้วยก็ได้

๗.๔ หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

๗.๔.๑ กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อนายทะเบียน และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อนายทะเบียน การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๔.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ
- (๔) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษา

ความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้วยังไม่ถึงสองปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

๗.๔.๓ กำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต ในกรณีเมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

๗.๔.๔ กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีอายุ ๓ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

๗.๔.๕ กำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง ทั้งนี้ ต้องยื่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง ทั้งนี้ ต้องยื่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๔.๖ กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๔.๗ กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวมเครื่องแบบ ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีบัตรประจำตัวของ บริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดเพื่อแสดงเมื่อได้รับการร้องขอ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต้องสวมเครื่องแบบ ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีบัตรประจำตัวของ บริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดเพื่อแสดงเมื่อได้รับการร้องขอ บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศ กำหนด

๗.๔.๘ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจะกำหนดเครื่องแบบของพนักงาน รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ หรือ เครื่องแบบของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนดมิได้ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยจะกำหนดเครื่องแบบของพนักงาน รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ หรือเครื่องแบบของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนดมิได้

๗.๔.๙ กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องรักษาความปลอดภัย ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด

(๒) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้ง ระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง

(๓) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิม ไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๕ หมวด ๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

๗.๕.๑ กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๖ หรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๓๐ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำการ ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๖

(๒) ไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้อง

ครบถ้วนตามมาตรา ๓๐

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หากบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้สองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

๗.๕.๒ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อไป แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อไป แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ สัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ทำขึ้นในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่มีผลใช้บังคับ

๗.๕.๓ กำหนดให้ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

๗.๕.๔ กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่งหรือในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไขสัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการ ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า บริษัทรักษาความปลอดภัยใด

(๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง

(๒) ไม่แก้ไขคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๔๔

๗.๕.๕ กำหนดให้คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้แจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้น (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้แจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้น รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย

๗.๕.๖ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้างตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

๗.๕.๗ กำหนดให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

๗.๕.๘ กำหนดให้คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุวันที่เพิกถอนใบอนุญาต และให้แจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและบริษัทรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้นั้นสังกัดทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุวันที่เพิกถอนใบอนุญาต และให้แจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและบริษัทรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้นั้นสังกัดทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย

๗.๖ หมวด ๕ การอุทธรณ์

๗.๖.๑ กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตหรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งไม่รับรองสถานฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัย
- (๒) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี
- (๓) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง แล้วแต่กรณี
- (๔) คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๕ แล้วแต่กรณี
- (๕) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามมาตรา ๔๘

๗.๖.๒ กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยอนุโลม

๗.๗ หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

๗.๗.๑ กำหนดอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของบริษัทรักษาความปลอดภัยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เรียกให้ผู้แสดงออกว่าตนเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต แสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

๗.๗.๒ กำหนดให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

๗.๗.๓ กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๗.๘ บทกำหนดโทษ

๗.๘.๑ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗.๘.๒ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือปรับอีกไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่สำหรับผู้ฝ่าฝืนใช้ชื่อและคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน โดยมีได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๑ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

๗.๘.๓ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓
หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๗.๘.๔ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖
หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๗.๘.๕ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓ กรรมการ
ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิด
ของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ
หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ
หรือบุคคลนั้น

๗.๘.๖ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ กรรมการ
ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิด
ของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ
หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ
หรือบุคคลนั้น

๗.๘.๗ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๕๐๐ บาท
ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐
หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งในรายงานผลการดำเนินงาน
หรือไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๑ (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือแสดง
ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งในรายงานผลการดำเนินงาน หรือไม่ส่งรายงาน
ผลการดำเนินงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท
และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

๗.๘.๘ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใด
ทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่าง
ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ กรรมการ
ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิด
ของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ
หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ
หรือบุคคลนั้น

๗.๘.๙ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗.๘.๑๐ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท สำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๗.๘.๑๑ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท สำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ ซึ่งตนอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ ซึ่งตนอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

๗.๘.๑๒ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗.๘.๑๓ กำหนดให้ในกรณีของบริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ในกรณีของบริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นต่อเมื่อการกระทำ ความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

**๗.๘.๑๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบและกำหนดองค์ประกอบของ
คณะกรรมการเปรียบเทียบ (ร่างมาตรา ๖๘)**

มาตรา ๖๘ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

- (๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร
(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด
และนายทะเบียนจังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษ
ถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ

**๗.๘.๑๕ กำหนดให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใดและผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ
ตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว (ร่างมาตรา ๖๙)**

มาตรา ๖๙ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด
และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ
กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

๗.๙ บทเฉพาะกาล

๗.๙.๑ กำหนดบทบัญญัติรองรับในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๗.๙.๒ กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ผู้ที่ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมิได้เป็นบริษัทหรือเป็นบริษัทแต่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการไม่เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต้องดำเนินการจดทะเบียนบริษัทหรือแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หากไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

๗.๙.๓ กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ผู้ที่ เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของ ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๓๔ ก. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ผู้ใดเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๓๔ ก. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว

ในวาระเริ่มแรก ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นเวลาสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขให้บุคคลนั้นจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว

พนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ใดไม่ผ่านการฝึกอบรมภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง จะประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไปไม่ได้ และให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตและแจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งดังกล่าว

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๙.๔ กำหนดบทบัญญัติรองรับในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔)

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเรียกเก็บจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๗.๙.๕ กำหนดบทบัญญัติรองรับให้บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้บุคคลนั้นเลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้บุคคลนั้นเลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น

๗.๑๐ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒)	ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๔)	ใบแทนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๕)	การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยของสถานประกอบการก็ได้

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ชื่อร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๓.๑ วัตถุประสงค์ในการตรากฎหมาย

เพื่อให้มีกฎหมายรองรับ และกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๓.๒ เหตุผลในการตรากฎหมาย

ด้วยปรากฏว่า ในปัจจุบันได้เกิดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลทั่วประเทศ จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐ บริษัท มีบุคคลที่รับจ้างเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ถึง ๓๐๐,๐๐๐ คน ธุรกิจดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายกำหนดระบบระเบียบ เพื่อรองรับธุรกิจนี้ ให้มีความชัดเจน มีการดำเนินการไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะเกิดผลดีแก่ผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัย พนักงาน ลูกจ้าง ในธุรกิจรักษาความปลอดภัย ตลอดจนเกิดผลดีต่อประชาชนทั้งที่เป็นผู้บริโภคและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับความสงบสุขของสังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเช่นเดียวกับประเทศที่เจริญแล้ว ที่มีกฎหมายรองรับธุรกิจในเรื่องนี้

๓.๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่อง ดังต่อไปนี้

- คุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- คุณสมบัติของพนักงานรักษาความปลอดภัย
- ความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อผู้บริโภค
- ผลประโยชน์ของประชาชนทั่วไปและผู้บริโภค

๓.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

มอบหมายหน่วยงานของทางราชการกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน

* ที่มา: กลุ่มงานกฎหมาย กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘.

๓.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ไม่มี

๓.๖ เหตุผลที่เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้ คือ

เมื่อมีกฎหมายกำหนดระบบ ระเบียบ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยขึ้นแล้ว ธุรกิจรักษาความปลอดภัยก็จะดำเนินการไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพแบบแผนเดียวกันคือให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจนี้

๔. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

นายกรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยซึ่งประกอบด้วยข้าราชการจากภาครัฐ ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้แทนจากธุรกิจรักษาความปลอดภัย มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย แผนงาน และกระบวนการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัย รวมทั้งกำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกลางและผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด ตามที่กฎหมายจะได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้

๕. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีผลกระทบถึงความสงบเรียบร้อยของสังคมทั้งในแง่บวกและแง่ลบ จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายเพื่อรองรับและกำกับดูแล

๖. การบังคับใช้กฎหมาย

ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเป็นธุรกิจที่ให้บริการแก่ประชาชนและหน่วยงานของรัฐทั่วประเทศ จึงต้องกำหนดให้กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักร

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่ซ้ำซ้อน

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มครอง

๘.๑ บุคคลซึ่งถูกระทบโดยกฎหมาย

ผู้ที่จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย จะต้องมีความสมบูรณ์และได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด

๘.๒ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกบังคับใช้

ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและผู้ปฏิบัติหน้าที่พนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องมีความสมบูรณ์และจะต้องได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งกำหนดให้พนักงาน

รักษาความปลอดภัยเป็นผู้ซึ่งต้องช่วยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

๘.๓ สิทธิและเสรีภาพที่ถูกจำกัด

ไม่มี

๘.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ประชาชนผู้บริโภครจะได้รับบริการจากธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบหรือได้รับความเสียหายจากการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยก็จะได้รับความคุ้มครอง สังคมมีความสุข และประชาชนรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๘.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามกฎหมาย

ไม่มี

๘.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ

รัฐต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการดังกล่าว ธุรกิจรักษาความปลอดภัยดำเนินการโดยเอกชน และประชาชนไม่มีภาระหน้าที่หรือถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพแต่อย่างใด

๙. ความพร้อมของรัฐ

๙.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังพลที่คาดว่าจะต้องใช้

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่งโดยผลของกฎหมายให้มีอำนาจตามพระบัญญัตินี้ มีคุณวุฒิและประสบการณ์อยู่แล้วโดยตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้เงินสนับสนุนจากรัฐ

๙.๒ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้ช่วยประชาสัมพันธ์เผยแพร่พระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนนโยบายและเหตุผลที่มีกฎหมายที่บังคับใช้ให้ผู้ที่จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและผู้ที่จะประกอบอาชีพเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ทราบว่าพระราชบัญญัตินี้มีประโยชน์อย่างไร

๑๐. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

ไม่มีหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๑๑. วิธีการทำงานและการตรวจ

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ และคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย เป็นผู้ควบคุมวิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๑๑.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พระราชบัญญัตินี้มุ่งจัดระเบียบและยกระดับมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัย ซึ่งเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนผู้บริโภค อีกทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการป้องกันการประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑๑.๒ ระบบการตรวจสอบ

ตรวจสอบโดยประชาชนผู้บริโภคธุรกิจรักษาความปลอดภัย คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย และนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัดแล้วแต่กรณี ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้

๑๑.๓ กรอบหรือมาตรฐานป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลจนเกินสมควร

ไม่มีบทบัญญัติให้ตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลจนเกินสมควร

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

๑๒.๑ การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น

มีการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ผู้ปฏิบัติหน้าที่พนักงานรักษาความปลอดภัย และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หลายครั้ง ได้มีการนำร่างพระราชบัญญัติที่ยกร่างโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และร่างพระราชบัญญัติที่ยกร่างโดยผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาพิจารณาในที่ประชุมร่วมกัน และได้ข้อสรุปเป็นร่างพระราชบัญญัติเพียงฉบับเดียว

๑๒.๒ ข้อคิดเห็นหรือความเห็นของผู้เกี่ยวข้อง

ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดคัดค้านการยกร่างพระราชบัญญัตินี้

เรื่องเสร็จที่ ๘๐/๒๕๕๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๒๐๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีรวมทั้งความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป และต่อมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๐๘.๔/๔๑๘๖ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งยืนยันให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ต่อไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญ ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุด และองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ

๑.๑ กำหนดให้การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยต้องได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๓๓)

๑.๒ กำหนดคุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๓๔)

๑.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชนทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมและควบคุมการประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๑๐) และกำหนดให้มีคณะกรรมการทะเบียนธุรกิจรักษาความปลอดภัยเอกชนกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการทะเบียนธุรกิจรักษาความปลอดภัยในแต่ละจังหวัดทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รวมทั้งการควบคุมและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๔ ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๒๗ ร่างมาตรา ๒๘ ร่างมาตรา ๓๙ ร่างมาตรา ๔๑ และร่างมาตรา ๔๔)

๑.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องรับประกันความเสียหายให้แก่บุคคลที่ได้รับความเสียหายอันเกิดจากการดำเนินธุรกิจ โดยวงเงินรับประกันให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง (ร่างมาตรา ๒๐) และกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการประกอบธุรกิจที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องส่งรายงานประจำปีต่อคณะกรรมการทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป (ร่างมาตรา ๒๒)

๑.๕ กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีอายุสี่ปี ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมีอายุสามปี และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๓ และร่างมาตรา ๓๗)

๑.๖ กำหนดให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตแล้วเสียชีวิตลงในกรณีที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุสามารถรับโอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๒๔)

๑.๗ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่ไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจต่อไป แจ้งเลิกการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๕)

๑.๘ กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยมีอำนาจหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล ระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๓)

๑.๙ กำหนดให้มีกองทุนสวัสดิการผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยนำมาจากเงินที่คณะกรรมการจัดสรรให้ประจำปี เงินสนับสนุนจากรัฐ และทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงินส่วนหนึ่งไว้สำหรับการฝึกอบรมแก่พนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเพิ่มทักษะความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ (หมวด ๕ ร่างมาตรา ๔๘ และร่างมาตรา ๔๙)

๑.๑๐ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและผู้เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ประกอบธุรกิจหรือประกอบอาชีพเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องมาขอรับอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้ประกอบธุรกิจหรือประกอบอาชีพต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน รวมทั้งรองรับกรณีที่เป็นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ให้สามารถประกอบธุรกิจต่อไปได้โดยไม่นำบทบัญญัติที่ห้ามบุคคลต่างด้าวประกอบธุรกิจนี้ไปใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๕๘ ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๖๑)

๒. ข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ คณะรัฐมนตรี เห็นว่า การกำหนดให้การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ต้องขอรับใบอนุญาต รวมทั้งต่ออายุใบอนุญาตทุกสามปีอาจไม่คล่องตัวและเป็นการสร้างภาระแก่ผู้ประกอบการ จึงสมควรพิจารณาแนวทางกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ เช่น การขึ้นทะเบียนและกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบที่เหมาะสมแทนการขอรับใบอนุญาต

๒.๒ กระทรวงกลาโหม

(๑) ควรแก้ไขชื่อร่างเป็น “ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจการรักษาความปลอดภัยของเอกชน พ.ศ. ...” เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ต้องการกำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการประกอบธุรกิจการรักษาความปลอดภัยที่ดำเนินการโดยเอกชน

(๒) ควรแก้ไขความในร่างมาตรา ๔ เป็น “พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งใช้ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งกิจการการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์การของรัฐเพื่อการกุศล” เพื่อยกเว้นกรณีที่มีการใช้พนักงานราชการมาปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย และกิจการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์การของรัฐเพื่อการกุศล

(๓) ควรกำหนดยกเว้นให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับในกรณีของบริษัท ห้างร้าน กิจการต่าง ๆ หรือผู้ใด จ้างลูกจ้างให้ทำการรักษาความปลอดภัยสถานที่หรือกิจการดังกล่าว รวมทั้งบ้านพักอาศัยโดยตรงด้วย

๒.๓ กระทรวงการคลัง

เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้กำหนดหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชน และมีได้กำหนดว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชน จะใช้จ่ายจากเงินใด จึงควรกำหนดให้ชัดเจนเพื่อมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

(๒) การกำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามร่างมาตรา ๑๓ นั้น ไม่เหมาะสม ควรกำหนดให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาสำหรับผลประโยชน์ตอบแทนอื่น (ถ้ามี) เห็นควรให้ได้รับในอัตราตามระเบียบของทางราชการ

(๓) การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยและผู้มีวิชาชีพรักษาความปลอดภัย ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุน หน่วยงานที่รับผิดชอบ แหล่งที่มาของเงินกองทุน และความจำเป็นในการจัดตั้งกองทุน จึงยังไม่ควรจัดตั้งกองทุนดังกล่าว

๒.๔ กระทรวงยุติธรรม

เห็นว่า กระทรวงได้เคยเสนอความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปครั้งหนึ่งแล้ว ซึ่งร่างนี้เพียงแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยในร่างมาตรา ๔๓ ให้เป็นผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายเท่านั้น ส่วนบทบัญญัติอื่นยังคงมีหลักการและเนื้อหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งนอกจากจะเป็นบทบัญญัติที่ควบคุมการประกอบธุรกิจและประกอบอาชีพที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการประกอบอาชีพภาครัฐแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการบริการในธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งขาดมาตรการสนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่ระบบตลาดอีกด้วย ดังนั้น กระทรวงจึงเห็นควรยืนยันความเห็นเดิมที่กระทรวงได้เคยเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาไปครั้งหนึ่งแล้ว คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในภาคเอกชน พ.ศ. ซึ่งองค์การภาคเอกชน ๓ หน่วยงาน ได้แก่ สมาคมรักษาความปลอดภัยภาคพื้นเอเชีย สมาคมผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้บริหารงานรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทยได้เสนอให้กระทรวงยุติธรรมดำเนินการยกร่าง ซึ่งมีหลักการเพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจและการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยให้มีการพัฒนาคุณภาพการบริการ และพัฒนาอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการสร้างหลักประกันความเสียหายเพื่อคุ้มครองผู้ว่าจ้างหรือผู้ได้รับความเสียหายจากการประกอบธุรกิจดังกล่าว

๒.๕ กระทรวงแรงงาน

เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) การกำหนดให้การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องขอรับอนุญาตจากคณะกรรมการทะเบียน โดยการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่กำหนดให้ยกเลิกใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบเนื่องจากปัจจุบันส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐได้กำหนดให้มีการอนุมัติ อนุญาตในการดำเนิน การตามกฎหมายเป็นจำนวนมาก หรือมีความล่าสมัยไม่สามารถใช้บังคับได้ อันเป็นการสร้างภาระให้แก่ประชาชนจึงควรใช้วิธีการขึ้นทะเบียนแทน (ร่างมาตรา ๑๗)

(๒) ควรกำหนดให้หน่วยงานของกระทรวงแรงงานสามารถเข้าร่วมดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาการรักษาความปลอดภัยตามที่กำหนดเป็นคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยตามร่างมาตรา ๓๔ (๔) ได้ด้วย

(๓) การกำหนดบทเฉพาะกาลให้ผู้ที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องมายื่นขอรับอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น อาจเป็นการขัดต่อเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินกว่าความจำเป็น เนื่องจากคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยกำหนดว่าต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น หากพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่สามารถผ่านการฝึกอบรมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะทำให้สิทธิในการประกอบอาชีพสิ้นสุดลง

(๔) นิยามคำว่า “ลูกจ้าง” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานให้แก่นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร ดังนั้น ผู้ที่มีเจตนาจะทำงานให้กับบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่านายจ้างและประสงค์จะได้รับค่าจ้างหรือสินจ้างจากการงานที่ได้ทำนั้น ย่อมมีฐานะเป็นลูกจ้างตามกฎหมายประกันสังคม แม้ว่าผู้นั้นจะไม่เข้าลักษณะนิยามคำว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัย” ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายทั้งสองฉบับด้วย อนึ่ง การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและผู้ประกอบวิชาชีพรักษาความปลอดภัยเป็นการกำหนดเกี่ยวกับการรักษา การสงเคราะห์ และการจ่ายเงินสวัสดิการ จึงไม่เป็นการเข้าซ้อนกับกองทุนประกันสังคม

๒.๖ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการทะเบียนแล้วจะสามารถประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยต่อผู้ว่าจ้างได้เอง โดยอิสระโดยไม่ผ่านผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้หรือไม่

(๒) ควรตัดคำว่า “อำนาจ” ในร่างมาตรา ๔๓ ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยในการให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงาน เนื่องจากเป็นการกำหนดหน้าที่มิใช่ให้อำนาจในการกระทำการ

(๓) การกำหนดบทเฉพาะกาลในร่างมาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการทะเบียนออกหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการภายหลังการยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดระยะเวลา นั้น เป็นบทบัญญัติที่เป็นภาระแก่ทางราชการ

(๔) การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียน และมีโทษปรับหากฝ่าฝืนนั้น เป็นการสร้างภาระแก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากเมื่อครบระยะเวลาสี่ปี ใบอนุญาตนั้นย่อมสิ้นผลไปหากผู้ประกอบการประสงค์จะประกอบธุรกิจต่อไปก็ต้องดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามร่างมาตรา ๒๓

๒.๗ สำนักงบประมาณ

เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีความเห็นเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) การได้รับประโยชน์ตอบแทนของประธานกรรมการและกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชนตามร่างมาตรา ๑๓ ควรดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยและผู้มีวิชาชีพรักษาความปลอดภัย ยังขาดความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง รวมทั้งความชัดเจนเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินกองทุนตามร่างมาตรา ๔๘ (๑) ซึ่งให้คณะกรรมการจัดสรรให้ประจำปี

(๓) ไม่ควรกำหนดให้กองทุนสวัสดิการผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยและผู้มีวิชาชีพรักษาความปลอดภัยได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลตามร่างมาตรา ๔๘ (๒) เนื่องจากเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบอนุญาต

เป็นผู้รักษาความปลอดภัยรวมทั้งใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เพียงพอต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว

๒.๘ สำนักงาน ก.พ.

(๑) ภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือ การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การกำหนดให้หน่วยงานธุรการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนธุรกิจรักษาความปลอดภัย ดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและออกวุฒิบัตรรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยถือเป็นการเพิ่มภาระงานที่ไม่ใช่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมวิชาชีพและการได้รับวุฒิบัตรมีกระทรวงแรงงานดูแลรับผิดชอบอยู่แล้ว

(๒) ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยของเอกชน เป็นการให้บริการในบริษัท ห้างร้าน หรือสถานที่ของเอกชน ซึ่งเอกชนสามารถกำกับดูแลเลือกผู้ให้บริการเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจของตนได้อยู่แล้ว นอกจากนี้พนักงานรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยในสถานที่ของเอกชน ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและการปฏิบัติหน้าที่ไม่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยทั่วไป

๒.๙ สำนักงาน ก.พ.ร.

เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีกฎหมายรองรับและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจการรักษาความปลอดภัยให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะการกำหนดให้หน่วยงานธุรการในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลหรือตำรวจภูธรจังหวัดทำหน้าที่สำนักงานทะเบียนธุรกิจรักษาความปลอดภัยกรุงเทพมหานครหรือสำนักงานทะเบียนธุรกิจรักษาความปลอดภัยจังหวัด เนื่องจากไม่เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณในการจัดตั้งหน่วยงาน

๒.๑๐ สำนักงานอัยการสูงสุด

เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) การขออนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อให้เกิดขั้นตอนในการปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นภาระที่ไม่จำเป็นต่อประชาชนอันเป็นการไม่เอื้อต่อการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นทำให้ผู้ประกอบการมีเงินทุนลดน้อยลง อันไม่สอดคล้องกับนโยบายในพัฒนา กฎหมายของคณะรัฐมนตรี และมาตรา ๘๔ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น จึงควรกำหนดมาตรการให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มากที่สุด โดยกำหนดให้ลงทะเบียนจดแจ้งชื่อพร้อมประวัติของตนและพนักงานรักษาความปลอดภัยไว้กับหน่วยงานของทางราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้

(๒) นิยามคำว่า “การรักษาความปลอดภัย” ตามร่างมาตรา ๓ กำหนดไว้ค่อนข้างกว้างและครอบคลุมการดำเนินการของผู้ประกอบกิจการทุกประเภท จึงอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ เช่น องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก และอาจส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้านโดยทั่ว ๆ ไป ที่ยังคงนิยมจ้างบุคคลในท้องถิ่นของตนมาทำการเฝ้าบ้าน เรือกสวน หรือไร่นา เป็นต้น

(๓) ร่างหมวด ๕ กำหนดให้มีกองทุนสวัสดิการผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัย และผู้มีวิชาชีพรักษาความปลอดภัย แต่ไม่ได้กำหนดผู้มีหน้าที่ในการบริหารกองทุนอันเป็นช่องว่างของกฎหมาย

(๔) ร่างมาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๘ (๑) ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยของเอกชนจัดสรรเงินเพื่อใช้ในการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพการรักษาความปลอดภัย และจัดสรรเงินประจำปีให้แก่กองทุนสวัสดิการผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยและผู้มีวิชาชีพรักษาความปลอดภัยนั้น ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะนำเงินจากที่ใดมาจัดสรรได้บ้าง

(๕) ควรกำหนดบทลงโทษ กรณีผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยไม่ได้รับประกันความเสียหายให้แก่บุคคลที่ได้รับความเสียหายอันเกิดจากการดำเนินธุรกิจดังกล่าวด้วย

๒.๑๑ ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุด

(๑) ร่างมาตรา ๔ ควรเพิ่มการกำหนดให้องค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับความมั่นคง เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือศาล ให้ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ด้วย เนื่องจากไม่เหมาะสมที่จะให้เอกชนเข้าไปทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย

(๒) ร่างมาตรา ๖ ควรเพิ่มผู้แทนจากสำนักงานข่าวกรองแห่งชาติและผู้แทนจากเหล่าทัพเป็นคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชนด้วย

(๓) ร่างมาตรา ๗ (๔) ควรเพิ่มเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้นี้ “เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ”

(๔) ร่างมาตรา ๑๐ (๓) ควรกำหนดกรอบการเสนอความเห็นในการออกกฎหมายลำดับรอง โดยวางมาตรฐานมิให้เอกชนปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ถ้ามีการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในงานที่เกี่ยวกับความมั่นคง เช่น การถวายความปลอดภัยในการเสด็จของพระบรมวงศานุวงศ์ตามสถานที่ของเอกชน ซึ่งผู้จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้จะต้องได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น และจะต้องดำเนินการสนับสนุนตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้กำหนด

(๕) ร่างมาตรา ๑๔ ควรกำหนดให้ผู้แทนจากมณฑลทหารบก (มทบ.) ในแต่ละพื้นที่ร่วมเป็นคณะกรรมการทะเบียนด้วย

(๖) ร่างมาตรา ๑๘ (๑) ควรกำหนดให้ผู้ขออนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยเอกชนเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด

(๗) ร่างมาตรา ๓๔ (๑) และ (๓) ควรแก้ไขให้ผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด และเป็นบุคคลที่มีอายุไม่เกิน ๖๐ ปี แทนการกำหนดให้เป็นผู้มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน ๖๕ ปี

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. โดยได้นำข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ ดังต่อไปนี้

๓.๑ หลักการ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับดูแลการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยเนื่องจากเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องปฏิบัติ เช่น การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต การจัดระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันในการให้บริการรักษาความปลอดภัย การจัดอบรมและทบทวนความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต รวมทั้งกำหนดมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย เช่น สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน อันเป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งในด้านการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำความผิด และการให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด

๓.๒ แก้ไขชื่อพระราชบัญญัติจากเดิมที่ใช้ว่า “พระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ.” เป็น “พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.” เพื่อให้เกิดความชัดเจนเนื่องจากสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการควบคุมการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๓.๓ กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ และมาตรา ๗๐ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปเพื่อให้คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ อันเป็นการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒)

๓.๔ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) มีการแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

(๑) กำหนดนิยามคำว่า “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าธุรกิจที่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยที่จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

(๒) กำหนดนิยามคำว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า บริษัท ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยบริษัทดังกล่าวจะต้องเป็นบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

(๓) กำหนดนิยามคำว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เพื่อให้เกิดความแตกต่างกับคำว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัย” ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันซึ่งเป็นบุคคลที่ได้มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ในร่างพระราชบัญญัตินี้ และไม่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดนิยามคำว่า “นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือ นายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณี และตตินิยามคำว่า “คณะกรรมการทะเบียน” ออก เนื่องจาก คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาต รวมทั้งการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวเป็นงานที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องภายในกำหนด ระยะเวลาที่แน่นอนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่สอดคล้องกับลักษณะการทำงานในรูปแบบ คณะกรรมการที่มีการประชุมเป็นรายครั้ง อีกทั้งอาจเกิดปัญหาองค์ประชุมไม่ครบทำให้เป็นอุปสรรค ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงได้กำหนดให้นายทะเบียน เป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัยรับอนุญาต รวมทั้งการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากคำสั่ง ของนายทะเบียนสามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย

ในการนี้ ได้กำหนดให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นนายทะเบียนกลาง และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร ส่วนผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นนายทะเบียนจังหวัด (ร่างมาตรา ๔)

(๕) แก้ไขนิยามคำว่า “คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยเอกชน” เป็น “คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๕ ขอบเขตการใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับภาคเอกชนที่ดำเนินธุรกิจการักษาความปลอดภัย ซึ่งจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล และได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการดำเนินการดังกล่าว เช่น การให้บริการพนักงานรักษาความปลอดภัย (security guard service) การให้บริการขนย้ายทรัพย์สิน โดยรถที่มีพนักงานคุ้มกันความปลอดภัย (armored car guard service) เนื่องจากสำนักงานตำรวจ แห่งชาติเล็งเห็นว่า การจัดส่งพนักงานไปให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการ ณ สถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ อาคารบ้านเรือนหรือสถานที่ทำงาน เป็นกรณีที่มีความใกล้ชิดกับผู้รับบริการเป็นอย่างยิ่ง และส่งผล โดยตรงต่อความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชนและสังคม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจดังกล่าวให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการรวมถึง ประชาชนที่เกี่ยวข้อง สำหรับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในด้านอื่น ๆ ที่มีได้มีพนักงาน ให้บริการรักษาความปลอดภัย เช่น การติดตั้งอุปกรณ์การรักษาความปลอดภัย (installer of security

equipment) การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัย (security consultant) ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ได้ตราร่างเดิมมาตรา ๔ ที่กำหนดมิให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้กับการรักษาความปลอดภัยของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจซึ่งใช้ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งการรับจ้างดูแลสถานที่หรือเฝ้ารักษาทรัพย์สิน เนื่องจากไม่ใช่การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดบทยกเว้นไว้

อนึ่ง โดยที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับภาคเอกชนที่ดำเนินธุรกิจการรักษาความปลอดภัยเท่านั้น หากบุคคลใดจะรับจ้างให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่นายจ้างเป็นการเฉพาะหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่นายจ้างเป็นการเฉพาะโดยไม่ผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย ก็สามารถกระทำได้ แต่ต้องไม่มีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งจะต้องดำเนินการในรูปบริษัทและได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจดังกล่าว

๓.๖ ได้กำหนดโครงสร้างกฎหมายโดยแบ่งเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติออกเป็นหมวดหมู่ ได้แก่ หมวด ๑ คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมวด ๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต หมวด ๕ การอุทธรณ์ หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ หมวด ๗ บทกำหนดโทษและบทเฉพาะกาล

ในการนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาร่างเดิมหมวด ๕ สวัสดิการกองทุนสงเคราะห์ โดยได้นำข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา ซึ่งกรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ และสำนักงานอัยการสูงสุดได้เสนอว่า วัตถุประสงค์และความจำเป็นในการจัดตั้งกองทุนยังไม่มีที่แน่นอน รวมทั้งไม่ปรากฏแหล่งที่มาของเงินกองทุน ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในการจัดตั้งกองทุน นอกจากจะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ ความจำเป็น และแหล่งที่มาของเงินกองทุนแล้ว ยังต้องมีการจัดวางระบบการบริหารจัดการ และการควบคุมดูแลโดยผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความโปร่งใส แต่ร่างฯ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว จึงได้ตราร่างเดิมหมวด ๕ สวัสดิการ กองทุนสงเคราะห์ (ร่างเดิมมาตรา ๔๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๙) ออก สำหรับหลักการของกองทุนฯ ที่กำหนดให้จัดสรรเงินกองทุนฯ เพื่อการฝึกอบรมทักษะของพนักงานรักษาความปลอดภัยนั้น ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานี้ ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ต้องจัดให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและการฝึกทบทวนให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตอย่างสม่ำเสมอ (ร่างมาตรา ๒๖)

๓.๗ คณะกรรมการรักษาความปลอดภัย

(๑) แก์ไของค์ประกอบของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย โดยในส่วนของกรรมการโดยตำแหน่งได้กำหนดให้ประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจรักษา

ความปลอดภัย และตัดผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๔ คน และผู้แทนสมาคมตำรวจ จำนวน ๑ คน ออก เนื่องจากมีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นประธานกรรมการและผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการแล้ว นอกจากนั้น ได้ตัดผู้แทนสมาคมที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการรักษาความปลอดภัย จำนวน ๓ คน ออกจากการเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เนื่องจากผู้แทนสมาคมดังกล่าวสามารถได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการชุดนี้ได้ โดยเป็นดุลยพินิจของนายกรัฐมนตรีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสม ในการนี้ ได้กำหนดสัดส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวน ๖ คน ว่า จะต้องมาจากผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเพื่อให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยจากภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๖)

อนึ่ง โดยที่ขอบเขตการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้จำกัดเฉพาะธุรกิจการรักษาความปลอดภัย จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ตามข้อสังเกตของศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุด และกระทรวงมหาดไทย

(๒) กำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาแต่งตั้งผู้มีความเหมาะสมเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๗)

(๓) กำหนดเหตุในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกเหนือจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระในการทำงานของกรรมการ (ร่างมาตรา ๘)

(๔) เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยให้มีอำนาจออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย มาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย มาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๐)

นอกจากนั้น ได้ตัดอำนาจในการกำหนดประเภทของอาคารสถานที่หรือธุรกิจที่ต้องจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยออก เนื่องจากการที่เจ้าของอาคารหรือสถานที่รายได้ใช้บริการของบริษัทรักษาความปลอดภัยเป็นความสมัครใจที่จะได้รับความคุ้มครองเพิ่มเติมจากการรักษาความปลอดภัยของรัฐ จึงไม่สมควรกำหนดบังคับให้เจ้าของอาคารหรือสถานที่ต้องใช้บริการของบริษัทรักษาความปลอดภัยเพราะเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายของเอกชน รวมทั้งได้ตัดอำนาจในการจัดสรรเงินเพื่อใช้ในการส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพรักษาความปลอดภัยและการแต่งตั้งคณะกรรมการทะเบียนเพื่อให้สอดคล้องกับการตัดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนได้ตัดอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากเป็นดุลยพินิจของนายกรัฐมนตรีในการพิจารณาแต่งตั้งผู้ซึ่งมีความเหมาะสม

(๕) กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๕)

(๖) ตัดบทบัญญัติเรื่องค่าตอบแทนของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดอัตราเบี่ยงประชุมของคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายไว้แล้ว ซึ่งเป็นไปตามข้อสังเกตของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณ

๓.๘ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๑) กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะต้องขอรับใบอนุญาต และจะต้องจัดตั้งในรูปบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อให้เป็นนิติบุคคล มีสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ทรัพย์สิน และหนี้สิน แยกต่างหากจากผู้ถือหุ้น ซึ่งทำให้บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด มีความคงอยู่ต่อเนื่องแม้ในภายหลังผู้ถือหุ้นจะเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งได้กำหนดคุณสมบัติของบริษัท ดังกล่าวให้มีบุคคลผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนหรือทุนชำระแล้ว และมีกรรมการ ซึ่งมีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามหลักการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เห็นว่า บริษัทรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมถึงความสงบเรียบร้อยของสังคม สมควรจะเป็นนิติบุคคลไทย เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ จะต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยด้วย สำหรับกรรมการของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดจะต้อง ไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษา ความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

สำหรับข้อสังเกตของคณะกรรมการรัฐมนตรี กระทรวงแรงงาน และสำนักงานอัยการ สูงสุดที่เห็นว่า การกำหนดให้การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องขอรับใบอนุญาตและต่ออายุ ใบอนุญาตเป็นการสร้างภาระแก่ผู้ประกอบการ จึงสมควรพิจารณาแนวทางกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ เช่น การขึ้นทะเบียนและกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบที่เหมาะสมแทนการขอรับใบอนุญาต นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้อง ใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งมีผลต่อความสงบเรียบร้อย ของสังคม สมควรที่จะมีการกำกับดูแลที่รัดกุมเพื่อเป็นการถ่วงดุลความเหมาะสมของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการให้บริการรักษาความปลอดภัยของผู้ประกอบการ จึงสมควรจะใช้ระบบใบอนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย และเมื่อได้ตรวจสอบ กฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยภาคเอกชน ได้แก่ Private Security Services Act 2004 ของประเทศไอร์แลนด์ Security Services Act 2007 ของประเทศแคนาดา และ Private Security Industry Act 2007 ของประเทศสิงคโปร์ ต่างก็ใช้ระบบใบอนุญาตสำหรับการ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยเอกชน ดังนั้น การกำหนดให้ใช้ระบบ ใบอนุญาตกับการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจึงเหมาะสมแล้ว

(๒) กำหนดให้บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องใช้ คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่บริษัทรักษาความปลอดภัยใช้ชื่อดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๐ และ ร่างมาตรา ๒๑)

(๓) กำหนดให้การให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่าง บริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ มิฉะนั้น สัญญาเป็นโมฆะ เพื่อให้มีความชัดเจนในเรื่องที่เป็นสาระสำคัญของการให้บริการรักษา

ความปลอดภัย รวมทั้งเป็นการคุ้มครองคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย คือ ผู้ว่าจ้างและบริษัทรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๕)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติเพื่อให้การให้บริการรักษาความปลอดภัยมีมาตรฐาน ได้แก่ การปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยกำหนด การจัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง การจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทยื่นต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๖ ร่างมาตรา ๒๗ ร่างมาตรา ๓๐ และร่างมาตรา ๓๑) รวมทั้งหน้าที่ในการสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แก่ การให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย การแจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙)

(๕) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยที่ประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจต้องยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน โดยนายทะเบียนมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำขอปฏิบัติ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๓๒) ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของกระทรวงมหาดไทย

(๖) ดัดบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องรับประกันความเสียหายให้แก่บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าขอบเขตของการรับประกันมีความไม่ชัดเจนว่า ความเสียหายดังกล่าวครอบคลุมกรณีใด วงเงินรับประกันคำนวณอย่างไร และบุคคลที่ได้รับความเสียหายหมายถึงใคร ซึ่งผู้แทนองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกชี้แจงว่า ในการทำสัญญารักษาความปลอดภัยจะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดของผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยซึ่งรวมถึงค่าปรับในกรณีที่ผู้ให้บริการไม่ปฏิบัติตามสัญญาอยู่แล้ว ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่า ไม่สมควรกำหนดบังคับให้ต้องมีรับประกันความเสียหายข้างต้น โดยปล่อยให้เป็นเรื่องความสมัครใจของคู่สัญญาที่จะตกลงกันเอง และในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้สัญญาการรักษาความปลอดภัยต้องระบุเรื่องความรับผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยและการกำหนดค่าเสียหายไว้แล้ว

๓.๙ การกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

(๑) แก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยกำหนดเฉพาะคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่สำคัญและจำเป็นเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ได้แก่ การกำหนดให้ต้องมีสัญชาติไทยเนื่องจากการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นเรื่องที่กระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนโดยตรง จึงไม่สมควรให้คนต่างด้าวทำหน้าที่ดังกล่าว การปรับลดอายุของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต จากเดิม ๒๐ ปีบริบูรณ์ เป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้กำหนดให้ผู้ใช้แรงงานอายุตั้งแต่สิบแปดปีทำงานได้โดยไม่มีเงื่อนไข การสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมาย

ว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ และการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน (ร่างมาตรา ๓๔) อนึ่ง ในส่วนของผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (โปรดดูข้อ ๓.๑๔ บทเฉพาะกาล (๓))

นอกจากนั้น ได้กำหนดให้สถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่จะออกหนังสือรับรองการฝึกอบรมต้องได้รับการรับรองจากนายทะเบียน ซึ่งจะต้องมีหลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามที่คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔ ก. (๔))

(๒) กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวมเครื่องแบบและติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในขณะปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้เกี่ยวข้องและประชาชน รวมทั้งต้องมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดสำหรับแสดงเมื่อได้รับการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) แกะไขหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยกำหนดเฉพาะหน้าที่ที่ต้องกระทำการเป็นการเฉพาะตัว ได้แก่ การช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบ รวมทั้งการแจ้งการกระทำความผิดต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ (ร่างมาตรา ๔๑) ส่วนหน้าที่อื่น ๆ ได้นำไปกำหนดเป็นหน้าที่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยเนื่องจากเป็นข้อมูลซึ่งอยู่ในความครอบครองของบริษัทหรือเป็นข้อมูลที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องรายงานบริษัทอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙)

๓.๑๐ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

กำหนดโทษทางปกครองในกรณีและผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียน ได้แก่ การสั่งพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต โดยกรณีที่นายทะเบียนจะมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวมีดังนี้

(๑) การพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยหรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นแก้ไขภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้ ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน อย่างไรก็ตาม บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้าง แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้และสัญญาดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๒ ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔)

(๒) การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ไม่ว่าจะ เป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง หรือในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไขสัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๕)

อนึ่ง บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้าง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด (ร่างมาตรา ๔๗)

(๓) การเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

ในกรณีที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๘)

(๔) การแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยหรือใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยหรือพนักงานรักษาความปลอดภัย แล้วแต่กรณี ทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และในกรณีที่เป็นการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๙)

๓.๑๑ การอุทธรณ์

กำหนดให้คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของนายทะเบียน โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการ โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๕๑)

สำหรับข้อสังเกตของกระทรวงแรงงานว่า ไม่มีกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ นั้น โดยที่ร่างมาตรา ๕๑ กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการ โดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีก

ไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ดังนั้น จึงมีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยแล้ว

๓.๑๒ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

เพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเรียกให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตแสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ นอกจากนั้น ได้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำเพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๕๖ ถึงร่างมาตรา ๕๔).

๓.๑๓ บทกำหนดโทษ

(๑) ได้เพิ่มเติมบทกำหนดโทษอาญาในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ผู้ซึ่งใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” โดยมีได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๕๖)

(๑.๒) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด หรือกำหนดรูปแบบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับรูปแบบของทหาร ตำรวจ หรือเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๘)

(๑.๓) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๕๙)

(๑.๔) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย หรือไม่แจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๖๐)

(๑.๕) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียน หรือไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงาน หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงในรายงานผลการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๖๑)

(๑.๖) บริษัทรักษาความปลอดภัยทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๒)

(๑.๗) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่ขอรับใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย หรือไม่สวมเครื่องแบบ ไม่ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือไม่มีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัด (ร่างมาตรา ๖๔)

(๑.๘) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างซึ่งเป็นหน้าที่ที่กำหนดในร่างมาตรา ๔๑ โดยตนอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง (ร่างมาตรา ๖๕)

(๑.๙) ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นก็ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๓)

(๒) ปรับปรุงอัตราโทษในกรณี ดังต่อไปนี้

(๒.๑) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่แสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือไม่ขอรับใบอนุญาตในกรณีที่มีใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๕๗)

(๒.๒) ผู้ใดทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๓)

(๒.๓) ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๖๖)

(๓) กำหนดข้อยกเว้นความผิดกรณีการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยไม่ได้รับใบอนุญาต สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญารักษาความปลอดภัย ที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๕)

(๔) ตัดบทกำหนดโทษกรณีการไม่ส่งคืนใบอนุญาตในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตาย โดยใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดบทกำหนดโทษนี้ไว้ (ร่างเดิมมาตรา ๕๔)

(๕) กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ โดยให้มีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับบรรดาความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๖๘ และร่างมาตรา ๖๙)

นอกจากนั้น ได้ปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๓.๑๔ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๐) เนื่องจากคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องออกระเบียบกำหนดมาตรฐานในด้านต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต จึงได้เร่งรัดการดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) กำหนดให้ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้

ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่า จะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน แต่หากผู้ยื่นคำขออนุญาตมิได้เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัท มหาชนจำกัด หรือเป็นแต่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการจดทะเบียนบริษัทหรือแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภายใน กำหนดเวลาข้างต้น ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยนับแต่ วันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๑)

(๓) กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจ รักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ และประสงค์จะเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติฯ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นुकคณดังกล่าว ได้รับยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ (มาตรา ๓๔ ก. (๓)) และมีให้นำคุณสมบัติกรณีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษา ความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง (มาตรา ๓๔ ก. (๔)) มาใช้บังคับกับพนักงาน รักษาความปลอดภัยข้างต้นเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ แต่ในการออกใบอนุญาต เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตนั้น นายทะเบียนจะต้องกำหนดเงื่อนไขว่า ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รักษา ความปลอดภัยมีมาตรฐาน และหากครบกำหนดเวลาสามปีแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ผ่านการฝึกอบรม ก็จะต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย มีไม่เพียงพอให้การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตร การรักษาความปลอดภัยและออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรอง ตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) และให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเรียกเก็บจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมค่าใช้จ่ายใน การฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๗๓) เพื่อให้มีจำนวนสถานฝึกอบรมที่เพียงพอกับความต้องการของผู้ประสงค์จะเข้ารับ การฝึกอบรม

(๕) กำหนดให้ผู้ซึ่งใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษา ความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้ แก่บุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๗๔)

๓.๑๕ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบแทนใบอนุญาตโดยกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีดุลยพินิจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตของบริษัทรักษาความปลอดภัยก็ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ

นอกจากนั้น ได้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๖

กฎหมาย รปภ. กับความอยู่รอดของสังคมไทย*

จากครั้งที่มีการหยิบยกเอาเรื่องสำคัญ ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อวิชาชีพนำเสนอให้ฟัง การที่สมาคมรักษาความปลอดภัยทั้ง ๓ สมาคมฯ ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยเอกชน (ฉบับแก้ไขที่ ๓) ซึ่งได้เห็นชอบร่วมกันกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อครั้ง พล.ต.ท.ชาญวุฒิ วัชรพุกก์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รับผิดชอบเรื่องนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เคยทำประชาพิจารณ์มาแล้ว และนี้ได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๕๐ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา แต่ปรากฏว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ทั้งหมด ทั้งได้เปลี่ยนชื่อและสาระสำคัญ โดยได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีความแตกต่างในสาระสำคัญอย่างมากกับร่างพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยเอกชน (แก้ไขที่ ๓) ซึ่งเคยเห็นชอบด้วยกันมา โดยที่ร่างเดิมเป็นแนวทางส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพรักษาความปลอดภัย โดยจะดูได้จาก หมวดคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสัดส่วนของคณะกรรมการที่มาจาก สายวิชาชีพรักษาความปลอดภัยโดยตำแหน่ง (จากสมาคมฯ) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในสัดส่วนที่เป็นธรรม และหมวดนายทะเบียนที่เป็นรูปแบบคณะกรรมการนายทะเบียนมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การพิจารณาหรือวินิจฉัยตัดสินใจเรื่องใด ๆ จึงถูกต้องและเป็นธรรม ยังมีหมวดว่าด้วยการส่งเสริมสวัสดิการ และกองทุนช่วยเหลือผู้มีวิชาชีพรักษาความปลอดภัย แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่แก้ไขโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา มุ่งในเชิง การกำกับควบคุมธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยจะชี้ให้เห็นตามรายละเอียดพอสรุป ดังนี้

๑) หมวด: คณะกรรมการรักษาความปลอดภัยประกอบด้วย ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นประธานกรรมการและกรรมการโดยตำแหน่งมีปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมี นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน ๖ คน ซึ่งในจำนวนนี้มีผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง มีวาระ ๓ ปี เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้แทนในสายวิชาชีพรักษาความปลอดภัยนั้นไม่ได้เป็นกรรมการในตำแหน่งเป็นเพียงกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาจากการเสนอชื่อของประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยเสนอชื่อให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจะเลือกใครก็ได้ที่อยู่ในดุลพินิจของประธานกรรมการซึ่งขอให้มาจากภาคธุรกิจรักษาความปลอดภัยเอกชน เท่านั้นก็ได้ ตำแหน่งจึงไม่ถือเป็นผู้แทนขององค์กรวิชาชีพรักษาความปลอดภัยที่แท้จริง จึงถือเป็นการให้ความสำคัญกับผู้แทนภาคองค์กรสมาคมรักษาความปลอดภัยน้อยเกินไป ทั้ง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่ต้น และส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงซึ่งควรกำหนดไว้ให้กรรมการโดยตำแหน่งมาจากสมาคมรักษาความปลอดภัยหรือมาจากการเลือกตั้งจากผู้แทนธุรกิจรักษาความปลอดภัย อย่างน้อยอีก ๒ ตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๒ ตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นต้องมาจาก

* ที่มา: สมาคมรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก http://www.sme-soft.com/ssat/m4_1.php วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘.

ความเห็นชอบจากคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยเสนอชื่อให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ซึ่งถือว่าเป็นธรรมเนียม

๒) หมวด: นายทะเบียน คือเป็นผู้ใช้อำนาจโดยตรงตามร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยในการให้คุณให้โทษ ตั้งแต่การออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจและวิชาชีพรักษาความปลอดภัย มีอำนาจออกใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต ต่อใบอนุญาต เป็นต้น โดยกำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดโดยตำแหน่ง ซึ่งเป็นการใช้อำนาจได้โดยตรงและอาจเอื้อประโยชน์หรือให้คุณให้โทษได้ ซึ่งธุรกิจรักษาความปลอดภัยนั้นต้องมีคู่สัญญาจ้างที่ให้บริการ หากมีการเพิกถอนใบอนุญาตจากการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะส่งผลกระทบต่ออย่างมากกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยถึงอาจล้มละลายได้ ทั้งยังพนักงานสังกัดในองค์กรอีกจำนวนมากจึงเห็นควรที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการตรวจสอบหรือกลั่นกรองพอสมควรเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการใช้อำนาจ หากเกิดความผิดพลาดมีผลกระทบต่อความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงเห็นว่าควรจะต้องเป็นรูปแบบของคณะกรรมการนายทะเบียน ซึ่งมาจากผู้แทนที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรรมการ

๓) ควรเพิ่มหมวดที่ว่าด้วยสวัสดิการ, กองทุน, การส่งเสริมต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาธุรกิจยกระดับวิชาชีพรักษาความปลอดภัยให้มีความมั่นคง มีรายได้ สวัสดิการที่ดี เป็นอาชีพที่มีเกียรติ

๔) ควรเพิ่มหมวดที่ว่าด้วย “การคุ้มครองผู้บริโภค” ให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองในเรื่องการชดเชยกรณีเกิดความสูญหายเสียหาย ซึ่งเกิดจากความบกพร่องประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อให้เกิดความมั่นใจและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค จึงควรมีบริษัทประกันเข้ามารองรับผิดชอบความสูญหายเสียหายจึงเชื่อว่าเบี้ยประกันจะไม่สูงและได้รับบริการที่ดีเพื่อการลดความเสี่ยง

จากการที่ได้ศึกษาและติดตามเรื่องร่างพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยมาหลายร่าง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังขาดความสมบูรณ์อยู่หลายประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเป็นกลางและเป็นธรรมมากกว่านี้และต้องคำนึงถึงผลกระทบต่าง ๆ ตามมาด้วย จึงเห็นควรพิจารณาให้รอบคอบและเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นให้มากกว่านี้เท่าที่ได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการหลายท่าน และผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัย ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย เพราะเป็นการควบคุมอย่างเดียวไม่มีหมวดการส่งเสริมวิชาชีพ แต่เห็นว่าควรมีกฎหมายเพื่อรองรับวิชาชีพนี้ให้มีความแข็งแรง มั่นคง และพัฒนาให้มีความเป็นมาตรฐานได้รับการยอมรับแล้ว เมื่อนั้นสังคมจะได้ประโยชน์ในธุรกิจด้านรักษาความปลอดภัยร่วมกันอย่างแท้จริง

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพรักษาความปลอดภัย LEGAL MEASURES FOR REGULATING SECURITY PERSONNEL CAREER

ปฎิเวศน์ อิศเรศโยธิน*

Patiwet Isaretyothin

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ประทีป ทัพบัตตานนท์**

Asst. Prof. (Emeritus) Dr.Prateep Thabattanon

รองศาสตราจารย์สุวิทย์ นิ่มน้อย***

Assoc. Prof. Suvit Nimnoi

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพรักษาความปลอดภัยเพราะเป็นอาชีพที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและได้รับความไว้วางใจในการรักษาชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายควบคุมโดยเฉพาะ ปัจจุบันมีเพียงร่างพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ... เท่านั้น จึงก่อให้เกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญาว่าจ้าง การจัดหาคนไม่เหมาะสมหรือมีบุคลิกที่ไม่เหมาะสมกับหน้าที่หรือไม่มีการฝึกอบรม ปัญหาการกำหนดระเบียบของหน่วยงานหรือการฝึกความสามารถอื่น ๆ เมื่อพิจารณาจากมาตรการตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรเป็นไปตาม The State of New York Passed the Security Guard Act 1992 และ Private Security Industry Act 2001 นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานที่เรียกว่า The Security Industry Authority: SIA ของอังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระเข้ามากำกับดูแลควบคุมการทำงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยให้อยู่ภายในกรอบที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงเสนอว่าควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะและให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาควบคุมดูแลมาตรฐานการทำงานหน้าที่และให้

ใบอนุญาตทำงาน เพื่อรับการประกันหรือการรับรองจากรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่รักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

คำสำคัญ: มาตรการทางกฎหมาย, อาชีพรักษาความปลอดภัย

ABSTRACT

This research aims to study legislative measures for regulating security personnel career as the career is the closest with people and trusts for protecting life and property. From the study, it was found that Thailand still did not have specific regulating laws; in the present time, there was only the Act of Private Security B. E.; Therefore, it caused the problem in negligence in duty or being unable to perform duty according to employment contract, unqualified recruitment or personality of personnel with duty or not having training, stipulation of rule in agency or not having training in other skills. However, when considering from legislative measures of the United State of America and the United Kingdom according to The State

* นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ปีการศึกษา 2556

** ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

*** รองศาสตราจารย์ประจำกลุ่มวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

of New York Passed the Security Guard Act 1992, and the Private Security Industry Act 2001, in addition, the agency name The Security Industry Authority: SIA of English, Welsh and Scottish being the independent agency for directing and supervising for observing in accordance with the laws, there was an agency for regulating the operation of security company subject to stipulated legal framework. From the study, the suggestions were that there should be the laws regarding engagement in security personnel in particularity and allow a government agency to regulate and supervise the standard in performing duty and guidelines in assurance of work permit to be certified assurances from government or government agency to perform duty in protecting life and property of people.

Keywords: legal measurement, security personnel career.

บทนำ

การประกอบอาชีพการรักษาความปลอดภัยในประเทศไทยยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและภาคเอกชนได้ เนื่องมาจากปัญหาการขาดมาตรฐานและการควบคุมตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายในการปฏิบัติงานด้านการรักษาความปลอดภัยที่ถูกต้องเหมาะสม การทำงานภายใต้หลักจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานและบริษัทที่รับจ้าง รวมไปถึงลดปัญหาการตั้งบริษัทรับจ้างรักษาความปลอดภัยขึ้นเพื่อหลอกลวงประชาชนหรือแสวงหาประโยชน์ในทางที่มีขอบข่ายกฎหมาย จากสภาพและความสำคัญของปัญหาจึงควรหาแนวทางในการออกมาตรการทางกฎหมายให้รัฐมีอำนาจควบคุมผู้ประกอบการพนักงานรักษาความปลอดภัยรวมทั้งผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีคุณภาพและมาตรฐานในการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นหลักประกันแก่ประชาชนทั่วไปที่อาจได้รับผลกระทบ ให้ใช้บริการได้อย่างมั่นใจและปลอดภัย รวมไปถึงเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอาชีพ

รักษาความปลอดภัยให้มีความสามารถเพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม เป็นประโยชน์แก่สังคมและระบบเศรษฐกิจ และสร้างความมั่นใจให้ต่างประเทศในการเข้ามาลงทุนต่อไปอีกด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่นสัญญาจ้างทำของหรือสัญญาจ้างแรงงานประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่น อำนาจการจับกุมของประชาชน รวมทั้งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 และศึกษาปัญหาทางกฎหมายที่พบในร่างพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ... ว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยมีความรัดกุมและมีมาตรฐานมากขึ้นอย่างไร แล้วเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมเพื่อการควบคุมมาตรฐานและยกระดับอาชีพรักษาความปลอดภัยขึ้นเป็นอาชีพที่ต้องควบคุมอีกอาชีพหนึ่งของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพรักษาความปลอดภัย
2. เพื่อศึกษามาตรการในการส่งเสริมอาชีพรักษาความปลอดภัย
3. เพื่อให้ได้มาซึ่งบทสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายควบคุมและส่งเสริมอาชีพรักษาความปลอดภัย

สมมติฐานของการวิจัย

ประเทศไทยไม่มีกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะ จึงก่อให้เกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญาว่าจ้าง การจัดหาคนไม่เหมาะสมหรือมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมกับหน้าที่หรือไม่มีการฝึกอบรม ดังนั้นจึงควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะ และให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาควบคุมดูแลมาตรฐานการทำหน้าที่และแนวทางในการให้ใบอนุญาตการทำงานเพื่อประกันการรับรองจากรัฐหรือหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่รักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชั้พริษาความพลอดภัย แนวทางการออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย รวมทั้งการส่งเสริมอาชั้พริษดังกล่าวโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักกฎหมายการรักษาความปลอดภัยของต่างประเทศและหลักกฎหมายของไทยเท่าที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อยกมาตรฐานอาชั้พริษาความพลอดภัยให้เท่าเทียมกับอารยประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (documentary research) โดยวิเคราะห์บทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ เอกสารของราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ปรากฏอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วย

ผลการวิจัย

1. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยของประเทศไทยในปัจจุบันไม่มีกฎหมายควบคุมโดยเฉพาะ จึงก่อให้เกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญาว่าจ้าง การจัดหาคนไม่เหมาะสมหรือมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมกับหน้าที่หรือไม่มีการฝึกอบรม อันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้บริการ มีเพียงบทบัญญัติแห่งกฎหมายพื้นฐานได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยละเมิด ผิดสัญญา หรือมาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีมาตรการในการลงโทษทางอาญาและชดเชยความเสียหายในทางแพ่งเท่านั้น ไม่มีมาตรการอื่นใดเข้ามาเสริมเพื่อให้บริษัทรักษาความปลอดภัยเกรงกลัวหรือไม่ไปกระทำ ความผิดอื่น อันส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้บริการโดยตรง

2. มาตรการในการส่งเสริมผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยในด้านจริยธรรมของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่ต้องกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ตรงไปตรงมา มีความซื่อสัตย์ โปร่งใส และถูกกฎหมาย สามารถ

ตรวจสอบได้ มีแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้องตรงกัน ส่งเสริมและสนับสนุนจริยธรรม เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยสอนให้รู้จักความเมตตาต่อผู้อื่นด้วยการสร้างค่านิยมใช้สิทธิพลของกลุ่มให้เกิดความคล้อยตามโดยใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ เคารพสิทธิและรักษาลผลประโยชน์ของผู้อื่น สร้างความน่าเชื่อถือและสร้างวินัยในการประกอบอาชีพหรือการดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีจรรยาอาชีพและดำเนินกิจการอย่างมีคุณภาพ รวมถึงยกย่องให้รางวัลผู้ปฏิบัติงานดีเด่นของแต่ละหน่วยงาน ประกาศเชิดชูเกียรติ ประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานอื่นทราบ เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างที่ดี สนับสนุนการใช้จริยธรรมในการติดต่อสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและร่วมรับผิดชอบในสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. มาตรการในการควบคุมอาชั้พริษาความปลอดภัย ควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะ และให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาควบคุมดูแลมาตรฐานการทำงานน้ำที่และให้ใบอนุญาตการทำงาน เพื่อประกันการรับรองจากรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ โดยมาตรการเหล่านี้ไม่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ... แต่อย่างใด ควรมีมาตรการดังนี้

- มาตรการในการควบคุมการออกใบอนุญาต ควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อยและจะต้องไม่เคยมีประวัติ อาทิตความผิดทางอาญาของพนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น ความผิดทำร้ายร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ หรือประวัติการผิดสัญญา เป็นต้น

- มาตรการในการขึ้นทะเบียนจุดประวัติในการนิระทำความผิด เพื่อเก็บเป็นฐานข้อมูลทะเบียนให้ประชาชนเข้าไปตรวจสอบได้ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาทำสัญญาว่าจ้าง และเมื่อผู้ประกอบธุรกิจกระทำผิดตามกฎหมายถึงขั้นเพิกถอนใบอนุญาต จะต้องจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ประกอบการหรือ Blacklist เพื่อให้ผู้ว่าจ้างสามารถตรวจสอบรายชื่อได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ว่าจ้าง รวมถึงป้องกันไม่ให้บุคคล

หรือผู้ประกอบการเหล่านี้กระทำการอันอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ว่าจ้างอื่นอีก

- มาตรการในการลงโทษ เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีมาตรฐานในการประกอบอาชีพเหมือนกันและเท่าเทียมกัน เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ หากฝ่าฝืนจะได้รับโทษทั้งทางอาญาและทางวินัย

2. มาตรฐานในการเข้าสู่อาชีพรักษาความปลอดภัย ควรกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสมทั้งในส่วนของพนักงานรักษาความปลอดภัยและผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัย และรับรองโดยหน่วยงานของรัฐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานในการประกอบอาชีพ หากฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษทั้งทางอาญาและทางวินัย รวมทั้งการขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ฝ่าฝืน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้

3. จัดทำสัญญามาตรฐานระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยกับผู้ว่าจ้างเพื่อเป็นแบบ

มาตรฐานให้ผู้ว่าจ้างสามารถนำไปใช้ได้และให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย

4. รัฐควรส่งเสริมภาพลักษณ์ของอาชีพรักษาความปลอดภัยให้ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น ทั้งการว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยให้เข้ามา มีบทบาทในการรักษาความปลอดภัยในการจัดงานหรือการประชุมสำคัญ ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพทำหน้าที่เป็นผู้เผยแพร่ความรู้ด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชนได้ ซึ่งนอกจากจะทำให้อาชีพนี้เป็นที่ยอมรับมากขึ้นแล้ว ยังจะเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกทางหนึ่งด้วย

5. ควรกำหนดให้การประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยมีคุณภาพ ได้มาตรฐานและได้รับการยอมรับจากสังคม เมื่อผู้ประกอบการทุกคนมีมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว จึงพัฒนาบทบาทของพนักงานรักษาความปลอดภัยให้เพิ่มมากขึ้น โดยควรกำหนดให้อาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บรรณานุกรม

- ชูเกียรติ ตั้งคณินาส. (2539). *ปัญหาการควบคุมมาตรฐานธุรกิจการรักษาความปลอดภัยของเอกชนโดยกลไกของกฎหมาย*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เดชนัน จรุงเรืองฤทธิ. (2549). *ความรู้พื้นฐานเรื่องการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวิยศ บิลมาศ. (2550). *การสร้างคุณค่าในงานรักษาความปลอดภัย*. สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรวิภา พรพัฒนะสกุลชัย. (2555). *มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสภาวิชาชีพพร้อมกับสมาชิก*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- ยศวีร์ วันเพ็ญ. (2539). *การศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกใช้บริการรักษาความปลอดภัย*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริพงษ์ สุทธิโยธิน. (2529). *การยอมรับบทบาทของหน่วยงานรักษาความปลอดภัยเอกชนในการป้องกันอาชญากรรมในหมู่บ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สมาคมผู้บริหารงานรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย. (2537). **การประชุมงานรักษาความปลอดภัยนานาชาติ ครั้งที่ 1**. กรุงเทพฯ: สมาคมผู้บริหารงานรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย.
- เสถียร วิชัยลักษณ์ และสีบวงส์ วิชัยลักษณ์. (2536). **ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิติเวช.
- เสนาะ พูนเพชร. (2545). **บทบาทของพนักงานรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม กองบังคับการตำรวจนครบาล 9**. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม. (2552). **ขอข่ายงานจ้างที่ปรึกษา (Terms of reference) โครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานอาชีพรักษาความปลอดภัย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- Secretary of State for the Home Department, the Lord Chancellor and the Attorney General. (2002). *Justice for all* (Online). Available: www.cps.gov.uk/publications/docs/jfawhitepaper.pdf.
- Yalong, Aurelio S. (1994). Development of security industry in the Philippines. *Security Journal*, 2(9), pp. 1-9.
-

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.*

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและเป็นมาตรการที่ช่วยเสริมสร้างให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น โดยจำแนกข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปได้ ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

๑. ทำให้การดำเนินธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีการดำเนินกิจการภายใต้กฎหมายให้เป็นไปอย่างมีระบบ ระเบียบ เพื่อรองรับธุรกิจให้มีความชัดเจน มีการดำเนินงานไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกจ้าง ตลอดจนประชาชนทั้งที่เป็นผู้บริโภคและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับความสงบสุขของสังคม รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ทำให้สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญาจ้าง ปัญหาการจ้างคนที่ไม่เหมาะสมหรือมีบุคลิกลักษณะไม่เหมาะสมกับหน้าที่ และปัญหาการไม่จัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่

๓. ทำให้ไม่เกิดปัญหาการจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย เพราะเห็นว่าการจ้างแรงงานคนต่างด้าวเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมีค่าจ้างแรงงานที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานคนไทย โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม

* ที่มา: เรียบเรียงโดย นายทศวิญญู เกียรติพิพัฒน์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘.

ภาคผนวก

- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๒๘๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

สำนักงานเลขานุการ	คิงดา
สำนักงานเลขานุการ	คิงดา
เลขรับ	4097
วันที่	28/10/2558
เวลา	14.41 น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๒๗๘

๖ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก ประยุทธ์
(ประวิตร วงษ์สุวรรณ)
รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 383 / 2558 วันที่ 28 / 10 / 58
เวลา 15.43 ส่ง กคค
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติคดี
วันที่ 28 (น) / 10 / 58
วันที่ 28 / 10 / 58
เวลา 9.00 น
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อริสา)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เหตุผล

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ และมาตรา ๗๐
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษา
ความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัย
ในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

“บริษัทรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบ
ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต
เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด

แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกลาง และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตกรุงเทพมหานคร และรับผิดชอบการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทั่วราชอาณาจักร

ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดของตน และรับผิดชอบการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย” ประกอบด้วย

(๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปในกองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแล ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียม การฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาต

- (๗) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน
 - (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- ระเบียบและประกาศตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ
ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา แจ้งให้ที่ประชุมทราบ
และพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุม
เรื่องนั้นหรือไม่

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ
และคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐาน
ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ
ของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับงาน
ของคณะกรรมการ

หมวด ๒

ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และได้รับ
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการออกใบอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๗ บริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้อง

(๑) มีจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัดหรือหุ้นชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี
(๒) มีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ กรรมการทั้งหมดของบริษัทต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๑๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ยื่นขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๒๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทรักษาความปลอดภัยใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๒ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบธุรกิจต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ การให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (๒) วันที่ทำสัญญา
- (๓) ขอบเขตของงานและระยะเวลาให้บริการรักษาความปลอดภัย
- (๔) ค่าจ้างและการจ่ายเงินค่าจ้าง
- (๕) หน้าที่และความรับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (๖) ค่าปรับ
- (๗) การกำหนดค่าเสียหาย
- (๘) การเลิกสัญญา

ให้การให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ทำสัญญาเป็นหนังสือหรือมีรายการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง เป็นโมฆะ

มาตรา ๒๖ บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) การกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
- (๒) ระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย
- (๓) ศูนย์ประสานงานที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดให้มีขึ้นเพื่อให้คำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่
- (๔) อุปกรณ์การสื่อสารที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดให้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่
- (๕) ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและการฝึกทบทวนให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตซึ่งบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องจัดให้มีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

มาตรา ๒๗ ในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง

มาตรา ๒๘ บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

มาตรา ๒๙ เมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรม เบบแสดคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในท้องที่ที่สถานที่รักษาความปลอดภัยนั้นตั้งอยู่ในทันที

มาตรา ๓๐ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่เป็นปัจจุบัน ยื่นต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

บัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องมีรายการเกี่ยวกับประวัติของพนักงานดังกล่าว ทั้งนี้ แบบบัญชีรายชื่อและวิธีการยื่นบัญชี ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจในระหว่างอายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน ในการอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำขอปฏิบัติด้วยก็ได้

หมวด ๓

พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อนายทะเบียน การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) สำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ

(๔) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้วยังไม่ถึงสองปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

มาตรา ๓๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง ทั้งนี้ ต้องยื่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอและ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต้องสวมเครื่องแบบ ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดเพื่อแสดงเมื่อได้รับการร้องขอ

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยจะกำหนดเครื่องแบบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ หรือเครื่องแบบของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนดมิได้

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด

(๒) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง

(๓) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามิเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ

หมวด ๔

การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำการ ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๖

(๒) ไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๓๐

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หากบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้สองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๔๓ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อไป แต่จะทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ สัญญารักษาความปลอดภัยที่ทำขึ้นในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า บริษัทรักษาความปลอดภัยใด

(๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง

(๒) ไม่แก้ไขคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๖ คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้แจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้น รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย

มาตรา ๔๗ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญารักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้างตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๔๘ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๔๙ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุวันที่เพิกถอนใบอนุญาต และให้แจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและบริษัทรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้นั้นสังกัดทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย

หมวด ๕
การอุทธรณ์

มาตรา ๕๐ ให้บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบต่อบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งไม่รับรองสถานฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัย
- (๒) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี
- (๓) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง แล้วแต่กรณี
- (๔) คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๕ แล้วแต่กรณี
- (๕) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๑ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการ โดยอนุโลม

หมวด ๖
นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของบริษัทรักษาความปลอดภัยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๒) มีหนังสือเรียกให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา
 - (๓) เรียกให้ผู้แสดงออกว่าตนเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต แสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๗ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖๑ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๐ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ

หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๑ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งในรายงานผลการดำเนินงาน หรือไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๒ บริษัทรักษาความปลอดภัยใดทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา นี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๕ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ ซึ่งตนอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

มาตรา ๖๘ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด
และนายทะเบียนจังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษ
ถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ

มาตรา ๖๙ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด
และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ
กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๑ ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไป ให้ยื่นคำขอรับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่ง
ไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมิได้เป็นบริษัทหรือเป็นบริษัทแต่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้น
หรือกรรมการไม่เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต้องดำเนินการจดทะเบียนบริษัท
หรือแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง
หากไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยนับแต่วันพ้นกำหนด
ระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๗๒ ผู้ใดเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจ
รักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษา
ความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว
ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มิให้นำ
มาตรา ๓๔ ก. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว

ในวาระเริ่มแรก ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) เป็นเวลาสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขให้บุคคลนั้นจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว

พนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ใดไม่ผ่านการฝึกอบรมภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง จะประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไปไม่ได้ และให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตและแจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔)

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเรียกเก็บจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๔ บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บุคคลนั้นเลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยของสถานประกอบการก็ได้

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อประชาชน โดยส่วนรวม จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้มีมาตรฐาน ทั้งในส่วนของผู้ประกอบการและพนักงานให้บริการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครอง และประชาชนโดยทั่วไปได้รับความปลอดภัย

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ โครงสร้างกฎหมาย แบ่งเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติออกเป็น หมวดหมู่ ดังนี้

- (๑) หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (๒) หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (๓) หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
- (๔) หมวด ๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต
- (๕) หมวด ๕ การอุทธรณ์
- (๖) หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๗) หมวด ๗ บทกำหนดโทษ
- (๘) บทเฉพาะกาล

๒.๒ วันใช้บังคับกฎหมาย กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ ในหมวด ๑ และมาตรา ๗๐ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ อันเป็นการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ บทนิยาม กำหนดบทนิยามศัพท์ต่าง ๆ เพื่อความชัดเจนในการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓) ดังนี้

(๑) ธุรกิจรักษาความปลอดภัย หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

(๒) บริษัทรักษาความปลอดภัย หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

๒.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ ขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยซึ่งจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล และได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการดำเนินการดังกล่าว เนื่องจากการจัดส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไปให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการ ณ สถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ อาคารบ้านเรือนหรือสถานที่ทำงาน เป็นกรณีที่มีความใกล้ชิดกับความปลอดภัยประชาชนเป็นอย่างยิ่ง และส่งผลโดยตรงต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจดังกล่าวรวมทั้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยแก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ

ในการควบคุมการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตได้นำระบบใบอนุญาตมาใช้ ซึ่งจะทำให้สามารถตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งควบคุมมาตรฐานและการดำเนินงานของผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้ กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยภาคเอกชน ได้แก่ Private Security Services Act 2004 ของประเทศไอร์แลนด์ Security Services Act 2007 ของประเทศแคนาดา และ Private Security Industry Act 2007 ของประเทศสิงคโปร์ ปรากฏว่าได้กำหนดให้ใช้ระบบใบอนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยเอกชน

๒.๖ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (หมวด ๑)

คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกอบด้วย (๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก และ (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย จำนวน ๖ คน และในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากองค์การภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยมีผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปในกองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๖)

ในการนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๕)

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๐) ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

(๗) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการประชุมคณะกรรมการ หากประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้แจ้งต่อที่ประชุมทราบและพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๒) เพื่อให้มีการตรวจสอบเรื่องการมีส่วนได้เสียและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

๒.๗ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย (หมวด ๒)

ผู้ประกอบการซึ่งประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะต้องจัดตั้งในรูปบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อให้เป็นนิติบุคคล มีสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ทรัพย์สิน และหนี้สิน แยกต่างหากจากผู้ถือหุ้น ซึ่งทำให้บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดมีความคงอยู่ ต่อเนื่องแม้ในภายหลังผู้ถือหุ้นจะเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนั้น จะต้องมิใช่จำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่เกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัดหรือหุ้นชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัดแล้วแต่กรณี และต้องมีจำนวนกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เนื่องจากบริษัทรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมถึงความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงสมควรจะเป็นนิติบุคคลไทยเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ นอกจากนั้น จะต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยด้วย สำหรับกรรมการของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดจะต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีอายุ ๔ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๘) โดยบริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๐) และในการให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษา

ความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนด มิฉะนั้น สัญญาเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๒๕)

บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖)

(๒) จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๒๗)

(๓) ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๒๘)

(๔) แจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ซึ่งได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในพื้นที่ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๕) จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทยื่นต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๐ และร่างมาตรา ๓๑)

(๖) ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๘ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (หมวด ๓)

ผู้ซึ่งประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องขอรับใบอนุญาต โดยต้องมีสัญชาติไทยเนื่องจากเป็นอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนไทย มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนสามารถมีรายได้จากการประกอบอาชีพนี้ ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นระดับการศึกษาภาคบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ รวมทั้งต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานความรู้ความสามารถของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชน นอกจากนี้ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามที่ไม่เหมาะสมกับการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตด้วย (ร่างมาตรา ๓๓ และร่างมาตรา ๓๔) อนึ่ง ในส่วนของผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (โปรดดูข้อ ๒.๑๓ บทเฉพาะกาล (๓))

ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีอายุ ๓ ปี และในการต่ออายุใบอนุญาตทุกครั้ง ผู้ขอต่ออายุต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองด้วยเพื่อรักษามาตรฐานการเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗)

ในขณะปฏิบัติหน้าที่ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวมเครื่องแบบและติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้เกี่ยวข้องและประชาชน รวมทั้งต้องมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดสำหรับแสดงเมื่อได้รับการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๓๘)

นอกจากนั้น โดยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการซึ่งมีผลต่อประชาชนโดยรวม จึงได้กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยในส่วนรวม ได้แก่ (๑) การช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (๒) การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง และ (๓) การแจ้งการกระทำความผิดอาญาหรือเหตุร้ายให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ (ร่างมาตรา ๔๑)

๒.๙ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต (หมวด ๔)

นายทะเบียนมีอำนาจในการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยหรือใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยหรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นแก้ไขภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้ ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน อย่างไรก็ตาม บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้และสัญญาดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๒ ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔)

(๒) การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ไม่ว่าจะ เป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งหนึ่ง หรือในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไขสัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๕)

อนึ่ง บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้าง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด (ร่างมาตรา ๔๗)

(๓) การเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

ในกรณีที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๘)

คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยหรือใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือ และให้แจ้งบริษัทรักษาความปลอดภัยหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต แล้วแต่กรณี ทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่นายทะเบียนทำคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งโฆษณาหนังสือแจ้งดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และในกรณีที่เป็นการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๙)

๒.๑๐ การอุทธรณ์ (หมวด ๕)

บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตหรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๕๐) ดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งไม่รับรองสถานฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัย
- (๒) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)
- (๓) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๓๗ วรรคสอง)
- (๔) คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๔๒ วรรคสอง และร่างมาตรา ๔๕)
- (๕) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๘)

ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๑๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๖)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของบริษัทรักษาความปลอดภัยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) มีหนังสือเรียกให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๓) เรียกให้ผู้แสดงออกว่าตนเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตแสดงบัตรประจำตัวเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๕๔)

๒.๑๒ บทกำหนดโทษ (หมวด ๗)

ได้กำหนดไว้ในกรณีการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๕๕)

(๒) ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” โดยมีได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๕๖)

(๓) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่แสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในสถานที่ประกอบธุรกิจ หรือไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๕๗)

(๔) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด หรือกำหนดรูปแบบของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับรูปแบบของทหาร ตำรวจ หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามที่นายทะเบียนกลาง ประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๘)

(๕) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (ร่างมาตรา ๕๙)

(๖) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจ ในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย หรือไม่แจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าจะเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๖๐)

(๗) บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียน หรือไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงาน หรือแสดงข้อความ อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงในรายงานผลการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๖๑)

(๘) บริษัทรักษาความปลอดภัยทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่าง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๒)

(๙) ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๓)

(๑๐) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาต ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย หรือไม่สวมเครื่องแบบ ไม่ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือไม่มีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัด (ร่างมาตรา ๖๔)

(๑๑) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตาม ข้อกำหนดในสัญญาจ้างซึ่งเป็นหน้าที่ที่กำหนดในร่างมาตรา ๔๑ โดยตนเองกระทำไม่ได้ โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง (ร่างมาตรา ๖๕)

(๑๒) ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๖๖)

(๑๓) ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๗)

ในการนี้ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ โดยให้มีอำนาจ เปรียบเทียบสำหรับบรรดาความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษ ถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ร่างมาตรา ๖๘ และร่างมาตรา ๖๙)

๒.๑๓ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๐) เนื่องจากคณะกรรมการกำกับธุรกิจ รักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องออกระเบียบกำหนดมาตรฐานในด้านต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ การออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัยรับอนุญาต จึงได้เร่งรัดการดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) กำหนดให้ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจรักษา ความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน แต่หากผู้ยื่น คำขออนุญาตมิได้เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือเป็นแต่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการ ไม่เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจดทะเบียนบริษัทหรือแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้น หรือกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาข้างต้น ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้จะต้อง เลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๑)

(๓) กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบ ธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะเป็นพนักงาน รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัยรับอนุญาตภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตแล้วให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้บุคคลดังกล่าวได้รับยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายว่าด้วย การศึกษาภาคบังคับ (มาตรา ๓๔ ก. (๓)) และมีให้นำคุณสมบัติกรณีหนังสือรับรองว่าได้ผ่าน การฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง (มาตรา ๓๔ ก. (๔)) มาใช้บังคับกับพนักงานรักษาความปลอดภัยข้างต้นเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ แต่ในการออกใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตนั้น นายทะเบียน จะต้องกำหนดเงื่อนไขว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีมาตรฐาน และหากครบกำหนดเวลาสามปีแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ผ่านการฝึกอบรมก็ต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต

อนึ่ง ข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติปรากฏว่า ในปัจจุบัน พนักงานรักษาความปลอดภัยมีจำนวนประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ถึง ๓๐๐,๐๐๐ คน โดยร้อยละ ๖๐ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ ร้อยละ ๑๕ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และร้อยละ ๑๕ สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับ

(๔) ในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยและออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) และให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด (ร่างมาตรา ๗๓) เพื่อให้มีจำนวนสถานฝึกอบรมที่เพียงพอกับความต้องการของผู้ประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรม

(๕) กำหนดให้ผู้ซึ่งใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๑๔ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย และใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวเป็นอัตราเดียว และให้นายกรัฐมนตรีมีดุลยพินิจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตของบริษัทรักษาความปลอดภัยก็ได้

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รั้ง รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน ฯ

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖